EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.10.24.
COM(2018) 710 final

2018/0365 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet célja annak biztosítása, hogy a vízi élővilág kiaknázása fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel történjen. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb fekete-tengeri halállományok tekintetében meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit a 2019. évre.

A spratt esetében a javaslat azon a tudományos szakvéleményen alapul, amely a halászati mortalitás jelenlegi mértékének fenntartása érdekében autonóm kvóta megállapítását szorgalmazza.

A nagy rombuszhal tekintetében a javaslat átülteti azt a teljes kifogható mennyiséget (TAC) és azokat a kvótákat, amelyeket a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) határozott meg a nagy rombuszhalnak a GFCM 29 földrajzi alterületen (Fekete-tenger) folytatott halászatát érintő többéves gazdálkodási tervről szóló GFCM/41/2017/4 sz. ajánlásban.

- **Háttér-információk**

- A javaslat hátterét a közös halászati politika végrehajtásának jelenlegi állásáról és a 2019. évi halászati lehetőségekkel kapcsolatos konzultációkról szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közlemény [COM(2018) 452 final, 2018.6.11.] vázolja.
- A halászati lehetőségeket a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) megfelelően kell megállapítani.

A Bulgária és Románia által kiaknázott fekete-tengeri állományokra nem uniós országok is halásznak, nevezetesen Törökország, Ukrajna, Grúzia és az Orosz Föderáció.

2017-ig az uniós és a nem uniós országok nem határoztak meg közösen regionális szinten teljes kifogható mennyiségeket. Az Európai Unió a nagy rombuszhal és a spratt állományaira vonatkozóan 2008 óta minden évben autonóm kvótákat határoz meg annak érdekében, hogy biztosítható legyen a közös halászati politika (KHP) szabályainak érvényesülése. A nagy rombuszhal halászata tekintetében azonban 2018 óta kétéves időszakra (2018–2019) regionális TAC van érvényben, amelynek keretében ideiglenes kvóták kerültek meghatározásra. Ez a regionális TAC a GFCM 2017-ben megtartott 41. éves ülésszakán elfogadott GFCM/41/2017/4 sz. ajánlással összhangban átültetésre került a Fekete-tengerre vonatkozó uniós rendeletbe.

A **spratt** halászata nagy társadalmi-gazdasági jelentőséggel bír a Fekete-tenger partja mentén fekvő országok számára. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) Fekete-tengerről szóló 2017. évi jelentésében szereplő, hivatalosan bejelentett kirakodási adatok tanúsága szerint a fekete-tengeri sprattfogások kirakodott összmennyiségében az uniós tagállamok kirakodásai 2014-ben 4,5 %-ot, 2015-ben 3,12 %-ot, 2016-ban pedig 2,93 %-ot tettek ki. A GFCM 2017-es éves ülésszakáról szóló jelentés a spratt

fekete-tengeri állományát fenntartható módon halászott állománynak minősítette. A fekete-tengeri sprattállomány fenntarthatósága érdekében azonban fontos fenntartani a halászati mortalitás jelenlegi szintjét, amely 11 475 tonnát tesz ki.

A **nagy rombuszhal** halászata nagy társadalmi-gazdasági jelentőséggel bír a Fekete-tenger partja mentén fekvő országok számára. A GFCM/41/2017/4 sz. ajánlás 2018-ra és 2019-re vonatkozóan 644 tonnában állapította meg a nagy rombuszhalra vonatkozó regionális TAC értékét, emellett pedig ideiglenes kvótákat osztott ki a Fekete-tenger partja mentén fekvő valamennyi ország számára. Az ajánlásban egy felülvizsgálati rendelkezés is szerepel, amely lehetővé teszi a TAC és a kvóták felülvizsgálatát 2018-ban, amennyiben a tudományos szakvélemény nem erősíti meg, hogy a halászati mortalitás alakulása továbbra is kedvező irányú. A Fekete-tengerért felelős GFCM-munkacsoport 2018. július 11–13-án tartott 7. éves ülésén a résztvevők megerősítették, hogy a nagy rombuszhal állományának halászati mortalitása továbbra is kedvezően alakul. Az EU részére 2018-ra és 2019-re odaítélt kvóta 114 tonna volt. EA nagy rombuszhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiségre és kvótára, a halászati erőkifejtés szabályozására, az évi 180 halászati napban megállapított korlátozásra, valamint a jelenleg alkalmazandó, április 15-től június 15-ig tartó két hónapos halászati tilalmi időszakra vonatkozó előírásokat indokolt e rendelet útján végrehajtani.

A 847/96/EK tanácsi rendelet[1] 2. cikkének megfelelően javasolt, hogy a 3. és 4. cikk ne legyen alkalmazandó az e rendelet hatálya alá tartozó állományokra. Ugyanakkor az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az említett bekezdésben foglalt elve.

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A halászati lehetőségeket és a tagállamok közötti elosztásuk módját évente kell meghatározni. A legutóbbi erre vonatkozó jogi aktus az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2018. évre történő meghatározásáról szóló, 2017. december 11-i (EU) 2017/2360 tanácsi rendelet[2].

Az éves halászati lehetőségek mellett a javaslat hatálya alá tartozó, a fekete-tengeri halászatra vonatkozó következő intézkedéseket kell még megemlíteni. A Bizottság 2018. március 22-én elfogadta a GFCM-ajánlások átültetésére irányuló bizottsági javaslatot[3], amelynek az Európai Parlament és a Tanács általi, társjogalkotási eljárás keretében történő elfogadása folyamatban van. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az alábbi tényezők szervesen kapcsolódnak az éves halászati lehetőségekhez, így azokat e javaslat figyelembe veszi:

– A nagy rombuszhal fekete-tengeri halászatának vonatkozásában a minimális állományvédelmi méreteket és a minimális hálószembőséget a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet és a közvetlen emberi fogyasztáson kívüli ipari célokra felhasznált hering kirakodásának feltételeiről szóló 1434/98/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. március 13-i 227/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] határozza meg.

– A nagy rombuszhal tekintetében használt, tengerfenéken rögzített kopoltyúhálókra vonatkozó minimumkövetelményekről és a Fekete-tenger cetféléinek védelméről

[1] A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).
[2] HL L 337., 2017.12.19., 1. o.
[3] COM(2018) 143 final, 2018. március 22.
[4] HL L 78., 2013.3.20., 1. o.

szóló, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) 37. ülésszakán (Split, 2013. május) elfogadott GFCM/37/2013/2 sz. ajánlás.

– A nagy rombuszhal Fekete-tengeren folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatának megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések megállapításáról szóló, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) 39. ülésszakán (Milánó, 2015. május) elfogadott GFCM/39/2015/3 sz. ajánlás.

– A nagy rombuszhal fekete-tengeri (GFCM 29 földrajzi alterület) halászatára vonatkozó többéves gazdálkodási tervről szóló, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) 41. ülésszakán (Budva, 2017. október) elfogadott GFCM/41/2017/4 sz. ajánlás.

– A Fekete-tengeren folytatott halászati gazdálkodással foglalkozó magas szintű GFCM-ülés keretében 2016 októberében elfogadott bukaresti nyilatkozat[5]. A konferencia résztvevői elfogadták ezt a nyilatkozatot, amely hangsúlyozza, hogy a fekete-tengeri halászat fenntarthatóságának növelése érdekében közös és együttműködésen alapuló megközelítésre van szükség a parti államok között.

– A fekete-tengeri halászattal és akvakultúrával foglalkozó magas szintű konferencia keretében 2018. június 7-én aláírt szófiai miniszteri nyilatkozat[6], amely konkretizálja a bukaresti nyilatkozatban foglalt kötelezettségvállalásokat, és a fekete-tengeri halászat fenntarthatósága érdekében a következő 10 évre külön cselekvési tervet hoz létre.

– A földközi-tengeri és a fekete-tengeri halászat fenntarthatóságára irányuló középtávú (a 2017–2020-as időszakra szóló) GFCM-stratégia[7], amely – többek között – egy sor intézkedést fogadott el a fekete-tengeri halászat multilaterális szintű irányításának megerősítésére.

– Bulgária és Románia támogatta a nagy rombuszhal halászatára vonatkozó, a GFCM/41/2017/4 sz. ajánlásban meghatározott ellenőrzési és vizsgálati kísérleti projektet, és aktívan részt vett annak végrehajtásában. A GFCM kísérleti projektjét az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) dolgozta ki, Bulgária és Románia pedig tevékenyen együttműködött az EFCA-val, ami lehetővé tette a közös műveletnek az említett országok kizárólagos gazdasági övezetében történő végrehajtását.

– A Bulgária és Románia által a 2018. évi halászati lehetőségekről szóló rendelet összefüggésében 2017 decemberében tett kötelezettségvállalások végrehajtása hatékony; e kötelezettségvállalások arra vonatkoztak, hogy ezek az országok hatékonyabbá teszik a nagy rombuszhal és a tüskéscápa állományaival 2018-ban folytatott gazdálkodást, javítják az ellenőrzést, küzdenek a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat ellen, és javítják az adatgyűjtést. Mind Bulgária, mind Románia számos intézkedést hajtott végre a következők érdekében: a be nem jelentett fogások kockázatának csökkentése annak előírásával, hogy fel kell jegyezni a nagy rombuszhal és a tüskéscápa valamennyi fogását (még az 50 kg-nál kisebb mennyiségek esetében is), a vizsgálatok arányának növelése (a tengeren, a piacon, a szárazföldön, közös vizsgálatok révén), a fekete-tengeri állományok halászata és az

[5] Lásd a következő forrást: http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/

[6] Lásd a következő forrást: https://ec.europa.eu/fisheries/black-sea-countries-pledge-promote-sustainable-fisheries-and-aquaculture_hu

[7] Lásd a következő forrást: http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/

ilyen állományok biológiai adatai tekintetében a tudományos szakvélemények támogatása és azok színvonalának további emelése.

- **Összhang az EU egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők a fenntartható fejlődést célzó uniós politikával.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A konzultációba bevont tudományos szervezetek a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) fekete-tengeri munkacsoportja (WGBS).

Az Európai Unió a HTMGB-től tudományos szakvéleményt kér a fontos halállományok állapotáról. A HTMGB a Bizottságtól kapott megbízásnak megfelelően bocsátja ki szakvéleményeit. Az e javaslat tanácsi megvitatásakor rendelkezésre álló legutóbbi és pontos szakvélemény kiterjed azokra a fekete-tengeri állományokra, amelyek vonatkozásában kvóták kerültek előterjesztésre.

Az Unió végső célja olyan populációméret elérése és fenntartása az állományoknál, amely mellett biztosítható a maximális fenntartható hozam (MFH). Ez a cél kifejezetten belekerült a KHP alaprendeletébe, amely 2. cikkének (2) bekezdésében kimondja, hogy ezt a célkitűzést „… amely állományoknál lehetséges 2015-ig, az összes állomány esetében pedig fokozatosan legkésőbb 2020-ig” el kell érni. Ez jól tükrözi azt a kötelezettségvállalást, amelyet az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetései és a kapcsolódó végrehajtási terv vonatkozásában tett.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az érdekelt felekkel való konzultációra a közös halászati politika végrehajtásának jelenlegi állásáról és a 2019. évi halászati lehetőségekkel kapcsolatos konzultációkról szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közlemény [COM(2018) 452 final, 2018.6.11.] révén került sor. A javaslat tudományos alapját a HTMGB szolgáltatja. Minden HTMGB-jelentés hozzáférhető a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság (DG MARE) weboldalán.

- **Hatásvizsgálat**

Uniós szinten a nagy rombuszhal állományának regenerációját hátrányosan befolyásoló hatások kockázatát csökkentik azok a további adatrögzítési, ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedések, amelyeket Románia és Bulgária vezetett be és hajtott végre a bizonyos fekete-tengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeknek a 2018. évre történő meghatározásáról szóló rendelet elfogadásának összefüggésében általuk vállalt kötelezettségekkel összhangban.

Multilaterális szinten az állomány regenerációjára gyakorolt negatív hatások kockázatát számos új intézkedés mérsékli: 1. a június 7-én aláírt szófiai miniszteri nyilatkozat, amely megerősíti a Fekete-tenger partján fekvő országok elkötelezettségét az iránt, hogy közösen lépjenek fel a fekete-tengeri halászat fenntarthatóságára irányuló konkrét cselekvési terv alapján, 2. a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemről szóló GFCM regionális cselekvési tervnek a GFCM 41. éves ülésszakán történő elfogadása, majd a későbbiekben annak végrehajtása, 3. a tudományos adatok, felmérések és értékelések

területén zajló regionális együttműködésen alapuló „BlackSea4Fish” GFCM-projekt multilaterális szintű végrehajtása, valamint 4. a nagy rombuszhal fekete-tengeri (GSA 29) halászatára vonatkozó többéves gazdálkodási tervnek a GFCM 41. éves ülésszakán történő elfogadása, majd a későbbiekben annak végrehajtása. A terv a 2018. és 2019. évre vonatkozóan multilaterális teljes kifogható mennyiséget határozott meg, és azt ideiglenes jelleggel kiosztotta a Fekete-tenger partja mentén fekvő országok között. A többéves gazdálkodási terv lényeges eleme a tengeren végzett közös vizsgálati és ellenőrzési kísérleti projekt végrehajtása. A felülvizsgálati rendelkezés lehetővé teszi a TAC és a kvóták felülvizsgálatát arra az esetre, ha a tudományos szakvélemény nem erősíti meg, hogy a halászati mortalitás alakulása továbbra is kedvező tendenciát mutat. Ezenkívül a terv értelmében 2020-ig létrejön egy állandó TAC-elosztó rendszer és egy állandó vizsgálati program. E terv hozzá fog járulni a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek elleni hatékony küzdelemhez, valamint a nagy rombuszhal állományával való megfelelő gazdálkodáshoz.

A javaslat nem csupán a rövid távú megfontolásokat tükrözi, hanem egyúttal egy hosszabb távú szemlélet részét is képezi, amely révén a halászat mértéke fokozatosan a hosszú távon fenntartható szintekhez igazodik.

A javaslatban alkalmazott szemlélet ezért középtávon kisebb halászati erőkifejtést, hosszú távon azonban stabil vagy növekvő kvótákat eredményezhet. A szemlélet hosszú távú következményeként – a halászati erőkifejtés és a halászati lehetőségek kiigazítása nyomán – várhatóan kisebb hatás éri a környezetet. A halászati tevékenységek fenntarthatósága hosszú távon fokozódni fog.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javaslat összefoglalása**

Annak érdekében, hogy megvalósuljon a közös halászati politikának a halászati erőforrások biológiai, gazdasági és társadalmi szempontból is fenntartható szintű kiaknázására irányuló célkitűzése, a javaslat megállapítja a Fekete-tengeren folytatott uniós halászati tevékenységekre alkalmazandó fogási korlátokat.

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (3) bekezdése.

Az Európai Uniónak a vízi élővilág fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettségei a KHP alaprendeletének 2. cikkében meghatározott kötelezettségekből fakadnak.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A javasolt tanácsi rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke értelmében a tagállamok saját belátásuk szerint szabadon dönthetnek e lehetőségeknek a lobogójuk alatt közlekedő hajók közötti elosztásáról. Ennélfogva elegendő mozgástér áll a tagállamok rendelkezésére az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el minden évben, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének megfelelően.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

2018/0365 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságtól (HTMGB) kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el halászati tevékenységenként vagy tevékenységcsoportonként a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – az azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.

(4) A 2017-ben megtartott 41. éves ülésszakán a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta a nagy rombuszhalnak a GFCM 29 földrajzi alterületen (Fekete-tenger) folytatott halászatát érintő többéves gazdálkodási tervről szóló GFCM/40/2017/4 sz. ajánlást. Az ajánlás a nagy rombuszhal tekintetében két évre (2018–2019) teljes kifogható mennyiséget (TAC) állapít meg és emellett ideiglenes kvótákat határoz meg. Az említett intézkedést végre kell hajtani az uniós jogban.

(5) A halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, valamint a biológiai és társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

bánásmódot, továbbá figyelemmel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre.

(6) A HTMGB tudományos szakvéleményének megfelelően a fekete-tengeri sprattállomány fenntarthatósága érdekében fenn kell tartani a halászati mortalitás jelenlegi mértékét.

(7) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[2] és különösen annak a fogások nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

(8) A 847/96/EK tanácsi rendelet[3] 2. cikkének megfelelően meg kell határozni azokat az állományokat, amelyekre az ott említett különböző intézkedések vonatkoznak.

(9) A nagy rombuszhal állománya vonatkozásában további állományvédelmi intézkedéseket kell hozni. A jelenleg alkalmazandó, április 15-től június 15-ig tartó két hónapos halászati tilalmi időszak érvényben tartása továbbra is védelmet nyújtana az állománynak a nagy rombuszhal ívási időszakában. A halászati erőkifejtés szabályozása és a halászati napok évi 180 napra való korlátozása kedvezően hatna a nagy rombuszhal állományának védelmére.

(10) A halászati tevékenységek végzésének folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében fontos, hogy a Fekete-tengeren 2019. január 1-jén megkezdődhessenek az érintett halászati tevékenységek. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.

(11) A halászati lehetőségeket az alkalmazandó uniós joggal való teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET
Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. cikk
Tárgy

Ez a rendelet 2019-re meghatározza a Bulgária és Románia lobogója alatt közlekedő uniós halászhajók számára az alábbi állományok tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségeket:

a) spratt (*Sprattus sprattus*) a Fekete-tengeren;

b) nagy rombuszhal (*Psetta maxima*) a Fekete-tengeren.

---

[2] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

[3] A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

2. cikk
Hatály

Ez a rendelet a Bulgária, illetve Románia lobogója alatt közlekedő, a Fekete-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra vonatkozik.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „GFCM”: a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság;

b) „Fekete-tenger”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] I. mellékletében meghatározott GFCM 29 jelű földrajzi alterület;

c) „halászhajó”: a tengerek biológiai erőforrásainak kereskedelmi célú kiaknázására felszerelt vízi jármű;

d) „uniós halászhajó”: tagállami lobogó alatt közlekedő és az Unióban lajstromozott halászhajó;

e) „állomány”: valamely adott állománygazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;

f) „teljes kifogható mennyiség (TAC)”: az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható mennyiség;

g) „autonóm uniós kvóta”: közösen elfogadott TAC hiányában az uniós halászhajók részére autonóm módon odaítélt kifogható mennyiségek felső határa;

h) „analitikai kvóta”: olyan autonóm uniós kvóta, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;

i) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelően jó minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél.

II. FEJEZET
Halászati lehetőségek

4. cikk
A halászati lehetőségek elosztása

(1) Az autonóm uniós sprattkvótát, e kvóta tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a hozzá funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a melléklet határozza meg.

(2) A nagy rombuszhal vonatkozásában az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiséget és annak tagállamok közötti

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

elosztását, valamint – adott esetben – az ahhoz funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

Az elosztásra vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

c) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A nagy rombuszhalra irányuló halászati erőkifejtés szabályozása

A nagy rombuszhal fekete-tengeri halászatára engedéllyel rendelkező uniós hajók halászati erőkifejtése – függetlenül a hajók teljes hosszúságától – évente nem haladhatja meg a 180 halászati napot.

III. FEJEZET
Záró rendelkezések

7. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

8. cikk

Hatálybelépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök